

AANVULLENDE Zienswijzen op besluit provinciaal inpassingsplan Windpark 'de Bijvanck' en ontwerp-vergunningen van 6 december 2016. Zaaknummer 2012-010729 d.d. 6 december 2016

Verzonden per e-mail d.d. 14-2-2017 aan: post@gelderland.nl.

Gedeputeerde Staten van Gelderland

t.a.v. dhr A.N. Janse

Postbus 9090

6800 GX ARNHEM

AANVULLENDE ZIENSWIJZEN VAN:

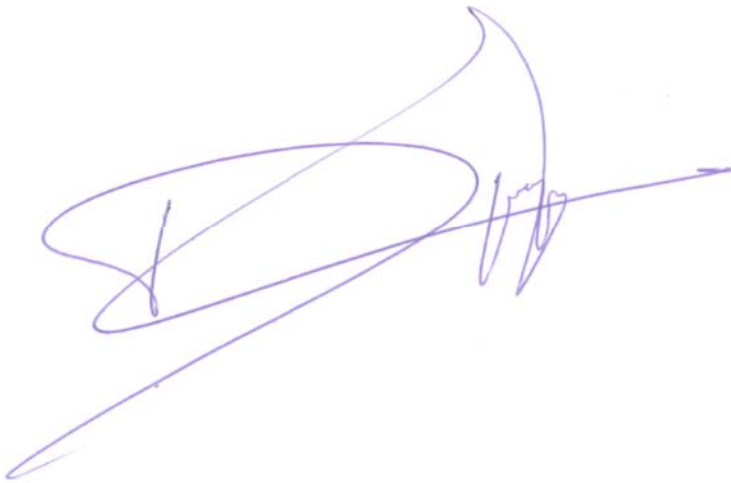
- **D.J. de Jong en W.M. Schaufele wonende en kantoorhoudende aan de Bevermeerseweg 12, 6986 BL Angerlo**

op het ontwerp-inpassingsplan, ontwerp-omgevingsvergunning en ontwerp-watervedgunning

Ondertekening Zienswijzen

Angerlo, 14 februari 2017

Handtekening mr. D.J. de Jong

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized loop on the left and a series of smaller, connected strokes on the right, ending in a horizontal line.

Handtekening mr. W.M. Schaefele

A handwritten signature in blue ink, featuring a large, stylized loop on the left and a series of smaller, connected strokes on the right, ending in a horizontal line.

Inleiding

Hieronder volgt een aantal nieuwe zienswijzen, in aanvulling op onze eerder ingebachte zienswijzen

Aanbestedingsplicht / strijd met mededingingsregels

Een interessant artikel werd onlangs online gepubliceerd, waarin de verdeling van “schaarse vergunningen” wordt aangekaart in relatie tot windparken:

“Het energieakkoord dicteert dat voor 2020 zo'n 6000 Mw moet worden opgewekt middels wind op het land (windparken). Gemeenten en provincies zoeken naarstig naar geschikte locaties om windparken te realiseren. In de zoektocht vallen een hoop gebieden af vanwege Natura-2000, milieunormen, vliegroutes, etc. etc. De ruimte waarbinnen windparken gerealiseerd kunnen worden zal beperkt zijn. Bovendien is het maar zeer de vraag of bij een geschikte locatie de grondeigenaar (publiek/privaat) wil meewerken.

Op geschikte locaties kunnen meerdere gegadigden hun oog laten vallen; grote partijen (de bekende energieleveranciers) of kleine lokale initiatieven. Door subsidies is het runnen van een windpark voor velen lucratief. Nu kan de (lokale) overheid op een geschikte locatie niet aan elke gegadigde een vergunning verstrekken, want ook een geschikte locatie heeft zo zijn beperkingen.

Hoe dient de overheid nu om te gaan met deze schaarste?

Uiteraard is de neiging groot om het beginsel 'wie het eerst komt, het eerst maalt, toe te passen. De kans is groot dat professionele gegadigden er dan met 'de buit' van door gaan. Zij zijn in staat om sneller een initiatief te ontwikkelen en om, geredeneerd vanuit de macht van het geld, sneller grondposities te verweven. Echter, in hoeverre is de toepassing van dit beginsel in overeenstemming met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel?

Nu zal een doorgewinterde omgevingsrechtjurist kunnen betogen dat als een plan voldoet aan een goede ruimtelijke ordening er vergund kan worden. Maar, wat als meerdere plannen aan het (wat mij betreft 'vage') begrip goede ruimtelijke ordening voldoen?

Het kan wat mij betreft niet anders dan dat een overheid, als zij een gebied als 'geschikt voor windparken' heeft aangewezen ook stelling moet nemen op welke wijze initiatieven vervolgens tegen de lat van de 'schaarse vergunningen' dient te worden gelegd. Door na te laten een ordeningscriterium te stellen op basis waarvan de beschikbare vergunning(-en) word(-t)(-en) verstrekt handelt diezelfde overheid in strijd met het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Door het ontbreken van een dergelijk ordeningscriterium kan de overheid niet anders dan lijdzaam achter de grillen van 'wie het eerst komt, het eerst maalt' aan te lopen. Immers, loopt men daar niet achteraan, dan komt op dit punt het energieakkoord in gevaar.”

Tegen deze achtergrond bezien is de totstandkoming van de planvorming van windpark De Bijvanck in strijd met het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Indien de provincie de noodzaak zou zien om specifiek in De Bijvanck, als dit volgens haar en op grond van eigen gedegen onderzoek en selectie echt een geschikte locatie zou zijn voor de opwekking van groene energie, een windpark te laten oprichten, dan had het op de weg van de

Provincie gelegen om andere initiatiefnemers de gelegenheid te geven hierop in te schrijven, en de oprichting en exploitatie van de opwekking van groene energie openbaar aan te besteden. Dit zou, althans vanuit het oogpunt van een eerlijke mededinging gezien, een zorgvuldige procedure genoemd kunnen worden.

Nu heeft provincie, na in eerste instantie het plan voor een windpark te hebben afgewezen, bij monde van de achtereenvolgende gedeputeerden Traag en Van Dijk structureel ter verdediging van haar opstelling aangegeven “gedwongen te zijn mee te werken”. Ofwel; “we” zouden wel anders willen maar we kunnen niet anders. Enerzijds is dit een onjuiste voorstelling van zaken (er is geen sprake van “dwang” op grond van de Crisis en Herstelwet (Ew)).

Anderzijds wordt hiermee de aandacht afgeleid van het feit dat vanuit de mededingingsoptiek de (concessie voor) exploitatie, op basis van gelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, had moeten worden aanbesteed; althans hadden meerdere partijen, waaronder omwonenden, de gelegenheid moeten krijgen om mee te denken over alternatieven en daarvoor lokale initiatieven te ontplooiën. Daartoe is zelfs door de initiatiefnemers van actiegroep Hoordewindwaait een idee ontwikkeld voor een zonnepark onder de naam Ziedezonschijnt, met een gelijkwaardige opbrengst aan groene energie.

Onder verwijzing naar de correspondentie met mevrouw Traag opgenomen in de Zienswijzen, zijn de mogelijkheden om te overleggen over alternatieven vanaf het begin door de Provincie structureel afgehouden en de kop ingedrukt. Het windpark moest er komen, want er was sprake van wettelijke dwang, punt uit.

Hiermee heeft de eenzijdige en onjuiste interpretatie van de werking van de Crisis – en Herstelwet door de provincie Gelderland actief bijgedragen aan het uitsluiten van alternatieve plannen, en daarmee ook een vorm van “Herstel” in de crisis tijd te ontmoedigen. Dit door lokale ondernemers geen kans te gunnen op de mogelijkheid een gelijkwaardig en beter plan te ontwikkelen met draagvlak en participatie van omwonenden in bijvoorbeeld een coöperatie. De CHW stelt met zoveel woorden dat ook plannen andere vormen en plaatsen niet mogen worden uitgesloten.

Door de actieve uitsluiting van andere partijen van deze mogelijkheid op een concessie te krijgen op de exploitatie van een “schaarse vergunning”, en door het vasthouden aan het beleid van het doordrukken van het windpark zonder draagvlak door de provincie, is door de provincie actief een impuls aan de uitvoering van het Energieakkoord ontnomen.

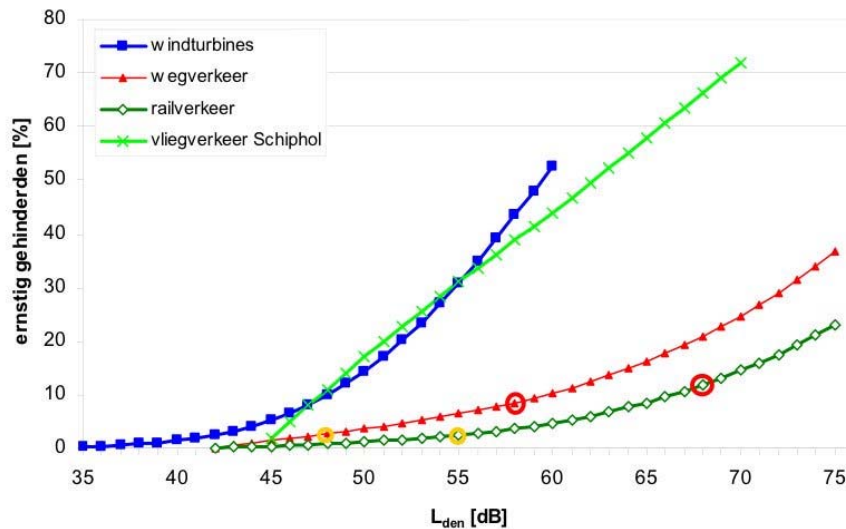
Dit beleid is in strijd met de zorgvuldigheids- en gelijkheidsbeginselen waaraan de provincie zich heeft te houden en tevens in strijd met een goed ruimtelijk ordeningsbeleid waar het de omgang met ‘schaarse vergunningen’ betreft.

Aanvulling: Geluidhinder

Er worden momenteel in het land diverse workshops georganiseerd door omwonenden van onder meer Windpark Houten, over de geluidsoverlast die omwonenden ondervinden (“zweepend”, “ruisend”, “laagfrequent”, “laagtonig”, in combinatie met zichtbaarheid. De overlast neemt af als er achtergrondgeluid van bijvoorbeeld een snelweg in de buurt is. In De Bijvanck is het overdag maar zeker ook ‘s nachts zeer stil. Achtergrondruis van (snel)wegen (in casus A12) is geheel afwezig.

Reeds in 2009 heeft RIVM een rapport geschreven waaruit blijkt dat de geluidbelasting -bij de toen bestaande technieken- voor veel omwonenden ernstige overlast veroorzaken, te vergelijken met overlast van vliegverkeer bij Schiphol. Verwezen wordt naar dit rapport.

rivm

Bosch en Van Rijn stelt in haar Rapport (Bijlage 17, p 10):

“Laagfrequent geluid draagt inderdaad voor een klein deel bij in de hinderervaring van windturbinegeluid. Echter, deze hinder is op een verantwoorde manier voldoende beperkt door de huidige norm. De Staatssecretaris geeft aan dat gemiddeld 9 procent van de bewoners van woningen die op de normgrens belast zijn met windturbinegeluid zal zijn gehinderd. Dat is ook in lijn met de toelichting in 2009 van de toenmalige minister van VROM op de ontwerp-norm voor windturbinegeluid. Zoals al eerder is betoogd, is dat een beleidskeuze geweest waarbij de verschillende belangen zijn afgewogen.”

Bosch en Van Rijn baseert zich hier dus op beleid uit 2009, dat beleid is inmiddels achterhaald door (internationaal) wetenschappelijk vastgestelde feiten over geluidsoverlast. Daarnaast heeft de Provincie geen eigen onderzoek gedaan. Er is hier sprake van doelredeneren, wat de provincie kennelijk in dit geval goed uitkomt.

In het rapport van Bosch en Van Rijn (Bijlage 17) staat verder vermeld:

1.3 Wettelijke norm

De windturbines vallen onder het Activiteitenbesluit. Volgens dit besluit is de maximaal toegestane waarde ter plaatse van geluidsgevoelige objecten 47 dB L_{den} en 41 dB L_{night}. **Voor woningen in de sfeer van de inrichting van het windpark, waarvoor sprake is van een**

relatie met het windpark, geldt geen maximale geluidsdruk. De norm staat beschreven in artikel 3.14a van het Activiteitenbesluit.

Het bevoegd gezag kan in verband met cumulatie met andere windparken of bijzondere lokale omstandigheden maatwerk toepassen. Er treedt geen cumulatie op met andere windparken, en er is geen sprake van bijzondere lokale omstandigheden.

Het pand van een initiatiefnemer (participant) valt binnen de genoemde geluidscontour, woning B1a in onderstaande figuur.

An aerial photograph of a rural area with green fields and some buildings. Overlaid on the map are two sound contours: a green one and a blue one. The green contour is larger and more irregular, while the blue one is smaller and more circular. Several red dots are scattered across the map, each labeled with a letter and number (e.g., B1, B2, B3, B4, B6, G7, G9, T2a, T2b, T4, T6, T7, T8, T9). A white dashed line runs across the middle of the map. In the top right corner, there is a red square with a white star-like symbol. In the bottom left corner, the 'bing' logo is visible. At the bottom center, there is small copyright text: '© 2013 GeoEye © GeoContext / (p) Imagin © 2013 European Earthstar © Geographics 2013 © 2013 Microsoft Corporation © 2013 HERE © AND'.

Figuur 4: 47 dB Lden contouren van het windpark, uitgerekend voor de windturbintypes Enercon E-101 3MW (groen) en Senvion 3.0M122 (blauw). Hierbij zijn ook woningen weergegeven. De groene stip betreft een woning in de sfeer van de inrichting³, waardoor de geluidsnorm daar niet geldt.

³Zie voor een overzicht van relevante jurisprudentie het document ‘Het begrip ‘inrichting’ in de wet milieubeheer’. Onderzoeksreeks milieuwetgeving 2002/1. Distributienummer 17842/189, ISBN 90-76512-07-8.

Door een contract te sluiten met de betreffende participant voor zogenaamd “beheer” tegen een jaarlijkse vergoeding heeft de initiatiefnemer getracht deze woning onder de werking te brengen van

6

de door Bosch en Van Rijn genoemde norm. Dit is echter een gezochte norm, daar deze woning niet “binnen de inrichting van het windpark” valt.

Van een inrichting in de zin van artikel 1.1 lid 1 Wm is sprake als aan drie criteria is voldaan:

A) Er is sprake van een activiteit die bedrijfsmatig wordt verricht, of in een bedrijfsmatige omvang. Uit jurisprudentie blijkt dat hier wordt gekeken of er winst wordt gehaald, of dat de exploitatie is op winst gericht. Door een contract te sluiten is er nog niet voldaan aan dit criterium; er is eerder sprake van een “gedoogvergoeding”.

B) De activiteit vindt binnen een zekere begrenzing plaats. Daar is geen sprake van, het gaat om het gehele windpark en dat kan niet vanuit dat pand worden overzien.

C) De activiteit ‘pleegt te worden verricht’. Dat betekent dat de activiteiten gedurende een bepaalde periode aaneen worden verricht of dat de activiteit met regelmaat wordt verricht. Er is geen sprake van een “activiteit die wordt verricht”, zoals bedoeld in deze wetgeving.

Dit is een gekunsteld argument om de woning buiten de overlast contour te houden; er is sprake van een verwijzing naar een boek met een lijstje oude jurisprudentie; echter nergens is dit criterium in concreto nader uitgewerkt. Daarmee is dit rapport niet toetsbaar en is er door de toepassing daarvan geen sprake van een objectieve en goede beoordeling. Door zich hierop bij de planvorming te baseren heeft de provincie geen blijk gegeven van het objectief hanteren van goede ruimtelijke ordeningsmaatstaven, maar maakt zij zich schuldig aan het goeden van een doelredenering.

Met bovengenoemde aspecten is daarom in zijn algemeenheid geen, althans in onvoldoende mate rekening gehouden bij de ruimtelijke afwegingen. Het is duidelijk dat er naar de bestaande normen wordt “toegeredeneerd”. Echter een objectieve toetsing heeft niet plaatsgevonden en nieuwe inzichten zijn niet meegenomen in de afwegingen. Daarmee is de planvorming in strijd met een goede ruimtelijke ordening.

Aanvulling op

Specifieke indirecte schade

Wij hebben in 2014 de mogelijkheden om een bed- and breakfast te exploiteren onderzocht bij de Gemeente Zevenaar. Wij hebben te horen gekregen dat wij daartoe de kapschuur bij ons pand voor een deel voor dat doel mogen verbouwen. Dit is ook steeds het doel geweest van de aankoop van ons pand in vrijstaand bos. Tevens hebben wij het hoodsgebouw ingrijpen verbouwd voor dit doel. Door de komst van een windpark worden deze exploitatie mogelijkheden sterk beperkt.

Op dit moment is nog geen exacte berekening te geven van de inkomstenderving door deze beperking, maar de verwachting is dat dit tot een stevige omzetsdaling van circa 70% zal leiden, waardoor deze investeringen onverantwoord wordt.

Gelet op artikel 6.2 lid 2 onder a Wro dient deze inkomensschade in ogenschouw genomen te worden. Bij de berekening van de totale planschade heeft initiatiefnemer hiertoe geen reservering genomen, noch een handreiking gedaan. Ook op dit punt vertoont de financiële haalbaarheid van het concept-inpassingsplan gebreken.

Aanvulling op:

Vitalisering buitengebied/platteland als aantrekkelijke woon-werkomgeving

Een vertegenwoordiger van Raedthuys heeft in een mondeling onderhoud met een van de omwonenden naar verluid aangegeven het zelf ook vreemd te vinden dat De Bijvanck indertijd is uitgekozen als zoekzone voor de plaatsing van windmolens en dat deze selectie op initiatief van de betrokken landeigenaren is gebaseerd.

Aanvulling op:

Bereidheid compensatie is aantoonbaar 10 keer lager door toepassing Crisis- en herstelwet

Een vertegenwoordiger van Raedthuys heeft in een mondeling onderhoud met een van de omwonenden naar verluid aangegeven dat er een bedrag van maximaal € 4.000.000,00 is gereserveerd voor planschade.

De vraag is, als dit zo is, waarom de provincie hiervan niet op de hoogte is dan wel dat dit bedrag niet is gecommuniceerd aan de omwonenden door Raedthuys, om althans te trachten om vooraf overeenstemming te bereiken over een reeele schadevergoeding.

Dat de Provincie Gelderland dit niet heeft bedongen is onzorgvuldig en wekt de indruk dat zowel de Provincie Gelderland als Raedthuys zich volledig verlaten op de zogenaamde dwingende werking van de Crisis- en herstelwet, meer precies de Electriciteitswet, en hun kosten ten koste van omwonenden sterk trachten te beperken.

Dit is strijd met een goede ruimtelijke planvorming, waarin een eerlijke vergoeding aan omwonenden tijdig aan de orde dient te komen en in de planvorming dient te worden betrokken.

EINDE AANVULLING ZIENSWIJZEN